

равносилно да я лишатъ отъ послѣдния, и най необходимъ за прѣхраната на челядѣта ѝ, имотъ.

Дружината свари въ селото сжщата батарея, която бѣ настигната отъ насъ въ еленската тѣснина. Казваха, че артиллериститѣ не съвсѣмъ добръ се били отнасяли къмъ селенитѣ и за туй тѣзи послѣднитѣ ни посрѣщнаха толкова не дружелюбно.

На 17 Януарий врѣмето се разясни. Ний офицеритѣ се въскачихме на възвишенността, къмъ истокъ отъ селото, на която Турцитѣ били построили единъ люнетъ, доволно солидни окопи, а задъ тѣхъ добри и удобни голѣми колиби за войницитѣ си.

Отъ тѣзи възвишенности се виждатъ нѣколко села къмъ сѣверъ и сѣверо-истокъ. Тѣй като въ с. Стара-Рѣка не се намираха никакви продукти, то азъ и Подпоручикъ Стояновъ, като взехме една команда отъ 12 человекъ и два товарни коня, отправихме се въ близнитѣ турски села, които се оказаха съвсѣмъ пуссти: населението имъ бѣше избѣгало. Тукъ тамъ се срѣщаха изгладнѣли и едвамъ влачущи се овце, крави, биволи и конѣе. По улицитѣ на селата и околността имъ се търкаляха лешове отъ падналия добитѣкъ, около които сновяха отстаналитѣ отъ господаритѣ си кучета. Кжщата съвършено пуссти. Само въ една кжща сварихме единъ дъртъ побѣлѣлъ Турчинъ. Той се оказа глухъ, поне за такъвъ ни се прѣдстави, защото, колкото и да го распитвахме и да му викахме надъ ушитѣ, той ни отговаряше само, че не чува. Въ кжщата бѣха оставени много домашни прѣдмѣти, като, черги, юргани, бакжръ, човали пълни съ брашно, храни въ хамбаритѣ и пр. Въ нѣкой отъ яхжритѣ видѣхме, вързани у яслитѣ и умрѣли отъ гладъ и жажда, волове и биволи, обстоятелство, което доказваше, че Турцитѣ набързо напустнали селото си. Войницитѣ натовариха конѣтѣ съ ичумикъ, жито и мисиръ, и като подкараха още и нѣколко глави едъръ добитѣкъ, ний се завърнахме въ с. Стара-Рѣка; но тѣй като добитѣка едвамъ вървеше отъ слабостъ тѣ го оставиха на пята.